Jak patrno, vycházely v tomto případě správní úřady od nejvyššího podání, uvedeného v dražebním protokole, aniž se zabývaly otázkou, jaké modifikace doznalo toto nejvyšší podání okolností, že je učinil spoluvlastník. Snad by bylo vhodno proto pojímati napříště již do dražebních podmínek odstavec toho obsahu, že učiní-li nejvyšší podání spoluvlastník dražebné věci, vydraží tím jen podíly spoluvlastníků za kvotu z nejvyššího podání, připadající na spoluvlastníky, kdežto svůj podíl podržuje ve vlastnictví svém podle původních titulů nabývacích.

Jest to sice samozřejmo, ale jak názory správních úřadů, projevené v tomto případě ukazují, nikoli zbytečno.

*

Mám za to, že tento případ jest vhodný příspěvek pro studium otázky přetížení nejvyššího soudu správního.

Nejvyšší soud správní jest přetížen prací, to jest všeobecně známo. Připravuje se prý nový zákon, který má tomu aspoň částečně odpomoci snad tím, že budou zvýšeny kolkové poplatky a vyloučeno přezkoumání rozhodnutí správních úřadů nejvyšším soudem správním ve věcech nepatrných.

Takové řešení nezdá se býti spravedlivé.

Kdo sleduje sbírku rozhodnutí nejvyššího soudu správního, shledá, že těch případů, kdy rozhoduje soud proti názoru úřadů správních neb finančních, není málo, naopak příliš mnoho. A to ještě nejsou rozhodnutí všechna, neboť sbírka pravidelně neotiskuje již stejné neb podobné případy.

Snad vhodnější by bylo stanoviti povinnost stěžovatele, nahraditi výlohy řízení podle tarifu, který by byl vydán, pakli stížnost jeho bude zamítnuta jako bezdůvodná, ale také uložiti tuto povinnost k náhradě výloh správnímu úřadu, pakli bylo jeho rozhodnutí zrušeno, ať pro nezákonnost, či vady řízení.

Zajisté by se tím docílilo, že správní úřady by se snažily o to, aby jejich rozhodnutí byla odůvodněna více právem, než jen prospěchem státu, když v konkretním případě právo jest na straně soukromé osoby. Případ výše uvedený může snad právě tím zajímati, k jak pochybné konstrukci právní (nabytí dobrovolnou dražbou jako originální způsob nabývací) sáhl správní úřad, aby svůj požadavek odůvodnil.

Pouhé zvýšení kolku na stížnost postihne opět jen stěžovatele; ale ten již za dnešního stavu jest těžce postižen tím, že musí platiti vždy výlohy stížnosti na nejvyšší soud správní, která musí býti podepsána advokátem a pravidelně též výlohy předchozích stížností v řízení správním, neboť málokdy má stěžovatel takové vědomosti právní, aby mohl žádost sám náležitě odůvodniti a musí tedy vyhledati pro ni právního zástupce. Vždyť nejvyšší soud správní rozhoduje na podkladě skutkové podstaty, zjištěné v řízení správním, nova nejsou přípustna a záleží tedy mnoho již na stížnostech u úřadů správních.

A uváží-li se, že řízení správní má u nás také tři až čtyry instance, pak jest jisto, že strana má již značné výlohy, k průtahu času ani nehledě, než věc se dostane k nejvyššímu soudu.

Zde bylo by uvažovati o tom, zda nebylo by vhodno, aby notářům bylo dovoleno podepisovati stížnosti na nejvyšší správní soud alespoň v těch případech, kde strany vzdaly se veřejného ústního líčení a kde tedy nejvyšší soud správní rozhoduje v neveřejném zasedání, což jest případ velmi častý. Vždyť zde činnost notáře jest úplně táž jako při stížnosti na správní úřad a nejvyšší správní soud při způsobu vyřizování stížnosti si zde počíná téměř stejně jako správní úřad. Jest jisto, že dosavadní stav i zde způsobuje straně zvýšení výloh, když touž věc má znovu od počátku studovati na místo dosavadního právního zástupce — notáře, právní zástupce nový — advokát.

Ve venkovských okresech, kde není advokátů, zastupuje strany v řízení správním, resp. finančním téměř vždy notář, v ostatních místech pak ještě ve značném počtu případů. Provede-li svoji věc správně u těchto úřadů, pak jistě jest způsobilý obhájiti ji i u nejvyššího soudu správního. Ostatně — jest přece známo — že v podobných případech již i dnes stížnost vypracuje si notář, který ji ovšem musí dáti za dnešního stavu podepsati svému známému advokátu. Těch případů jest velmi mnoho a z notářských kanceláří vyšlo ve skutečnosti mnoho stížností, jímž nejvyšší soud správní vyhověl a které přispěly k objasnění právního stavu v různých sporných otázkách, zejména poplatkových a finančních. U notáře vyžaduje se dnes zvláště značná znalost tohoto oboru právního — vždyť podle § 1 zákona poplatkového předmětem poplatků jsou právní jednání a listiny a sepisování jich jest přece hlavní obor činnosti notářské. Jsem dalek toho, abych snad upíral advokátům důkladné znalosti těchto oborů právních, ale mám za to, že notářům se upírá tato činnost neprávem a jen nedopatřením zákonodárcovým, jež se stalo již při stylisaci rakouského zákona o nejvyšším správním dvoře (soudě).

Rovněž nezdá se býti správné vylučovati z působnosti nejvyššího správního soudu případy nepatrné. I v nepatrných případech musí býti zajištěno, aby strana domohla se práva. Nejvyšší správní soud jest přece v takových případech vlastně první a jedinou instancí, před níž strana soukromá i žalovaný úřad mají rovnocenné postavení stran před soudem. V řízení správním tomu tak není, neboť zde úřad vždy bude hájiti zájmy fisku: Teorie jest tohoto nedostatku t. zv. správního soudnictví dobře vědoma, proto určitá reforma v tomto směru byla zamýšlena při zamýšleném župním zřízení, které ovšem nevešlo nikdy v platnost.

Kdyby tedy skutečně měly býti věci nepatrné vyloučeny z působnosti nejvyššího správního soudu, bylo by třeba dříve pečovati o nějaký spolehlivý náhradní orgán za něho pro tyto záležitosti, jímž by ovšem nikdy nemohl býti správní úřad sám, interesovaný na věci zájmem státu, třeba v neshodě se skutečným právem.

## ZE DNE

Notář **Antonín Sixl** v Novém Bydžově zemřel. V posledním čísle našeho listu vzpomněli jsme významného životního výročí 80 let novobydžovského notáře pana Antonína Sixla a již ho není mezi námi. Dne 31. července 1935 ztratili jsme v něm pracovitého a milého kolegu, jenž byl oblíben a vážen jak svými kolegy, tak obecenstvem na obou svých působištích v Nechanicích i Novém Bydžově.

Stav notářský zachová mu povždy čestnou a vděčnou paměť!

Dne 26. července 1935 zemřel po delší chorobě pan **Václav Musil,** notář v Lounech, ve věku 60 let. Byl po vykonaných studiích a přípravné praxi právní jmenován v roce 1921 notářem v Lounech, kde působil nepřetržitě až do svého úmrtí.

Zesnulý požival jako notář ve svém působišti velké obliby a důvěry své klientely. Notářský stav ztrácí v něm zdatného příslušníka a milého kolegu.

Budiž mu zachována vřelá vzpomínka!

**Předseda Spolku čsl. notářů, komorní president p. JUDr. Jaroslav Čulík,** oslavil dne 28. července 1935 padesátiletí svého doktorátu. Vzácného jubilea tohoto vzpomněly Spolek i komora srdečnými pozdravnými přípisy, jakož i článkem v „Národních Listech". Radost z tohoto jubilea nám kazí jen obava, že pan president dr. Čulík jest rozhodnut na své místo notářské i na všecky stavovské funkce vzhledem ke svému stáří a zdravotnímu stavu resignovati; doufáme však, že se nám podaří pana presidenta od tohoto úmyslu ještě odvrátiti.

**Třicet let nepřetržité služby** u jediného zaměstnavatele oslavil v červenci t. r. p. Rudolf Pelant, ředitel kanceláře p. notáře dr. Jaroslava Ponce v Praze-Žižkově. — **Padesát let nepřetržité služby** v jediné notářské kanceláři oslavil v téže době p. Antonín Šebesta, ředitel notářské kanceláře v Sušici. Oběma zasloužilým úředníkům vyslovila notářská komora pražská u příležitosti jejich jubileí své uznání a udělila jim čestné peněžité dary.

**Přeložení.** Ministr spravedlnosti přeložil pp. notáře: Miloslava Vůle z Dolních Kralovic do Chrudimě, Františka Vincence z Lomnice nad Lužnicí do Skutče, JUDr. Jana Aldorfa z Vysokého nad Jizerou do Soběslavě, Jakuba Rejchu z Bělé pod Bezdězem do Rakovníka; na Moravě: Dr. Františka Zlámala ze Strážnice do Kojetína, Dr. Eduarda Lisku z Velké Bíteše do Moravské Ostravy, Josefa Jaroše z Ivančic do Brna, Dr. Karla Navrátila z Opavy do Moravské Ostravy, Ludvíka Haase zeŽdánic do Ivančic.

**Jmenování.** Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáty notářství: Dr. Pravoslava Jeníka notářem v Příbrami, Dr. Josefa Mešejdu notářem v Kostelci nad Černými lesy, Jana Bosáka notářem ve Vysokém nad Jizerou, Vratislava Brauma notářem v Nepomuku, Dr. Antonína Černého notářem ve Zbirohu, Dr. Zdeňka Šlemra notářem v Bělé pod Bezdězem, Dr. Jana Andrejse notářem v Lomnici nad Popelkou, Dr. Ferdinanda Vojtíka notářem ve Vrchlabí; na Moravě: Dr. Zdeňka Ku-